

FELSŐMAGYARORSZÁGI HIRLAP

POLITIKAI UJSÁG.

Megjelen minden szerdán és szombaton este
Közirányokat vissza nem adunk.
Szerkesztőség: Wekerle-tér 502.

Felolvasó szerkesztő:
Dr. Buza Barna.

Előfizetési ár: egész évre 10 korona, félfévre 5 korona,
negyedévre 2 korona 50 fillér. — Egyes szám ára 10 fillér.
Kiadóhivatal: Landesmann Miksa és Társánál, Wekerle-tér 502
Hirdetéseket a legutányosabb árban közölünk.

Meghívás.

A zempléni megyei függetlenségi párt tagjait tisztelettel meghívjuk a f. hó 15-én, vasárnap délután 2 órákor Sátoraljaújhelyben a Magyar Király szálloda nagytermében tartandó

közgyűlésre.

A közgyűlés tárgya a közeli képviselőválasztás lesz, s azért kérjük, az ügy fontosságára való tekintettel, hogy minél tömegesebben szíveskedjenek megjelenni.

Ne tőrjünk tovább Kossuth Lajos vármegyéjén azt a gyalázatot, hogy képviselői közt egyetlenegy híve sincs Magyarország szabadságának!

Kérjük a kerületi bizottságokat, hogy a párt helyzete, s az esetleges jelölések felől tegyenek az elnökségnek jelentést

Hazafias üdvözléssel.

Sátoraljaújhely, 1901. szeptember 7-én.

Buza Barna,
jegyző.

Kossuth János,
elnök.

Meghívó.

A vármegyei gazdasági egyesület választmányának ismert határozata, mely mondhatni egész Magyarország hangulatával és érzelmeivel szembe szállva a közös vámtérület mellett foglalt állást, országsszerte megbotránkozást szült.

Ezt a megbotránkozást akarjuk enyhíteni, s megmutatni, hogy

TÁRCA.

Utazás az Alpeseekben.

„Felsőmagyarországi Hírlap” eredeti tárcája.

Berchtesgaden, 1901. augusztus 23.

Senki se várja tőlem, ki rendszerint csupán száraz közgazdasági dolgok fejtegetésével foglalkozom, vagy legfeljebb társadalmi kérdések megvitatására merészkedem, hogy a következőkben utalásomat adjam az Alpesek elragadóan szép, gyönyörűségei helyein, ne várja tőlem senki azt a vakmerőség számba menő cselekedetet, hogy csak meg is kíséreljem annak a szívet és lelket egyaránt gyönyörködtető, fenségesen vadregényes panorámájának cseleltetését, mely Bécsből a Semmeringen át haladva az utas elő tárul, mint száguldó vonatonk szédítő magasságban egyik hosszú alagutótól a másik még hosszabb alagutóig, mint kanyarodik azokból kijöve egyik hegy óriási sziklaucsáról a másikra.

Ha egy-egy ily alagutat elhagyva összeszedjük bátorságunkat és a szigorú tilalom ellenére a vonat ablakán kihajolni merészkedünk, ámulva látjuk: hol jöttünk keresztül és háborzogatva gondolunk arra, hogy a vonat kisiklása esetén menthetetlenül a tátongó mélységbe zuhanánk alá.

Zempléni vármegye közönsége nem ért egyet a választmány szűkebb határozatával.

E végből népgyűlést tervezünk. Az ügy megbeszélése és előkészítése végett f. hó 11-én, szerdán d. u. 2 órákor Sátoraljaújhelyben, a Magyar Király szálloda termében értekezletet tartunk.

Kérjük az érdeklődőket, hogy ezen az értekezleten **pártkülömbőség nélkül** (mert hisz a gazdasági függetlenség ma már nem párt-politikai kérdés, hanem az egész nemzetnek csaknem egyhangú óhaja) minél számosabban jelenjenek meg.

Hazafiai tisztelettel:

Az indítványozók.

sz alvó vármegye.

Sátoraljaújhely, szept. 6.

Az országot felverő választási zajból csak igen kis rész jutott ki Zempléni vármegyének. — Csendesség van itt, halálös csend, amelyet csak néha-néha tör meg a lisszakai kerület kortes-poharainak koccanása

Alszik ez a vármegye. Olyan erősen, olyan mélyen narkotizálta a régi rendszer, hogy még most se tud ébredni belőle. Néma lehangoltságban hallja a csatazajt, a mit más megyékből át-át csap ide a szellő, hallja az elvek, eszmék, irányok hatalmas küzdelmének moráját, — de nem eszmél fel rá, nem tudja, nem érti, hogy

Lábunk alatt a hegy tövében óriási mélységben egy-egy falucska húzódik meg szerényen skatulyaszerű házaeskaival, vagy hegyi patak kigyózik ott, melynek gyönyörű színi vize vad zúgással, morajlással iramodik az általa összehordott szikla görgetegről szikla görgetegre. E vad zúgástól, e morajlástól erősen visszhangzanak a hegyek és ez sajátos módon járul még hozzá a vadregényesség fokozásához.

Avagy megkíséreltem ezen ormaikkal az eget ostromolni látszó hegy óriások közé ékeltem, messze elnyúló és nem ritkán 120-170 méter mélységű és a sűrű balzsamos illatot terjesztő fenyvesekkel szegélyezett hegyek visszfénytől mesésen szép, smaragd színű tavak remekességét, tündéri bájosságát, avagy az azokon való hajókázás fenséges voltát cselelteti? Erre fölülte gyengének érzem magam és azt nálammal sokkal hivatalosabb író emberekre kell bíznom.

Igaz ugyan, hogy nem is képzelhetek még oly mesteri módon és még oly avatott tollal megírt leírást, mely megközelítendő azt a valóban rendkívüli hatást, melyet e bábajos helyeknek közvetlen szemlélése idéz elő, mely fenséges, esodaszép-szerű természeti alakulások látára azt hiszem még a legmegátal-kodottabb világfin is egy bizonyos

miről van szó — Mint a mesék megkövült városa, úgy áll itt szó-talanul, mozdulatlanul, érzéketlenül.

Az országos nagy küzdelemből, mint kőbor faldévé, idetéved, idevetődik néha egy-egy jelszó, — hangzik egy kis ideig, aztán elhal, elmúl, mert nem tud viszhangoztatni, a mely hangját, erejét megszárazozza. Némáság, csend fogadja mindenütt. Nincs hazaszeretet, nincs magyar önértzet, a mely befogadva s tüzetől felmelegedve lelkesen tovább hangoztassa azt a jelszót, hogy aztán egy hatalmas, győztes kiáltás legyen belőle, hogy az a jelszó úgy szálljon vissza majd innen az ország szívébe, diadalmasan, mint a nép szava, — az isten szava!

Zempléni vármegye népe, — hát nem ébredsz? Nem tudod, mi felett folyik a küzdelem, nem tudod miről van szó a csatában? Jövődről, anyagi sorsodról, betévé falatodról!

Koldus akarsz-e maradni tovább is, egyre szegényebbé, koldusabbá akarsz-e válni, — vagy akarsz-e, hogy végre neked teremje hazád földje istenadta bőséges kincseit, ne az idegennek, aki rajtad élőködik? Ez a kérdés, erre kell most válaszolnod! Tétovázhatsz-e még, habozhatsz-e még, hogy melyiket válaszd a kettő közül?

Irtózatos látvány: egy nép, egy vármegye népe, amely az anyagi

magasztos, sőt áhítatos érzés kell hogy erőt vegyen.

Tehát mint emitt, nem részletes utalással akarok szolgálni, szándékom csupán az, hogy az utamban látottakat és tapasztaltakat — a mennyire az lehetséges — a saját javunkra, a köz javára felhasználni, értékesíteni törekedjem, illetve ezt megkíséreltem.

En magam is egyike voltam azoknak, kik mindig helytelenítették, sőt kárhoztatták azt, hogy közülnök bizony igen sokan előszeretettel külföldi fürdőhelyeket keresnek föl és ott költik el nem éppen jelentéktelen összegű pénzeiket.

De most, midőn a remek Salzammergut majdnem minden jelelőkenyebb helyét: Aussee, Ischl, Ebensee, Grunden, Attersee, Weissenbach, Unterach, Moderssee és Bajországnak 3 gyönyört: Reichenhall, Königsee és Berchtesgaden beutaztam, megvallom e véleményem bizonyos tekintetben módosult.

Módosult pedig azért, mert — magunk között megsughatom — hangosan ezt nem merném, különösen idegenek előtt hangoztatni — a mi fürdőink nem nyújtják azt, a mit ezek, egyrészt a pazar természet, de meg másrészt a felette nagy, valóban bámulatra méltó, páratlan gondozás által földi paradicsommá alakított helyek nyújtanak. És ezzel kapcsolatosan még egy

pusztulás határán van már, itt áll, ahol sorsát kell szavazatával eldöntenie, ahol jövő boldogulása, romlása vagy gazdagodása függ ettől az egy szavától, és nincs benne öntudat, egy gonosz rendszer tompító hatásától elkábulva némán megy tovább a szolgaság megszokott jármában, s nem is gondolja, hogy most újabb öt esztendőre pecsételte meg sorsát a koldusbot nyomorúságát. És hogy öt esztendő múlva talán hiába lesz már telebrednie, mert a sorvasztó hosszú szolgaságtól elbágyadt izmaiban nem lesz erő a járom lerázására.

Egy kerületben van némi mozgalom: a lisszakaiban. De miről folyik ott is a vita? Arról-e tán, hogy függetlenek legyünk gazdaságilag, vagy Ausztria kizsákmányolt gyarmata maradjunk továbbra is? Arról talán, hogy magyar nyelven, magyar zászló alatt vezessék-e a magyar katonát, vagy németül, osztrák színű lobogó alatt? Arról talán, hogy Magyarországnak hivjanak-e minket a külföldön is, vagy Oesterreich-Üngarn-nak?

Ó dehogya! Fogalmuk sincs azoknak az embereknek, hogy ezekről határoznak szavazatukkal, hogy a gazdasági rabszolgaságot, a felemelt kvótát, a német nyelvet s a feketesárga zászlót fogják vele megszavazni. Ha tudnák, nem tennék, mert a magyar em-

nem éppen jelentéktelen, figyelemreméltó dolgot akarok egész bizalmasan megmondani, még pedig azt, hogy e fürdőhelyek, melyek találkozó helyei az egész világ lakosainak, minden tekintetben olcsóbbak a miénknél.

Ezek felemlítésével azonban korántsem célozok reklámot csinálni a külföldi fürdőknek és magyarjainkat azok felkeresésére még jobban ösztökélni. Legtávolabbról sem! Sőt az általam vélt hibákra való rámutatással az ellenkező cél elérésére, a miénknél otthon való lebilincselésére és az idegeneknek hozzánk édesgetésére töreksem és azért is nem akarok megelőgdni csupán a fent írt tények felsorolásával.

Nézetem szerint legelőször oda kell törekednünk, hogy a fürdővendég ne tekintessék csak a kizsákmányolásra való médiumnak. Mert valljuk csak be őszintén, nálunk sok fürdőhely egyes bérlők, vagy részvénytársaságok birtokában van és ezeknek elég érthetően első sorban is legfőbb céljuk — tisztelet az általam is ösmert kivételeknek — a nagy jövődelem, a busás nyerevény.

Itt azonban a legtöbb fürdőhely az illető városok tulajdonát képezi, azokat semmi áron bérbé nem adnak. Maguk a városok kezelik és nem törekednek minden áron a nagy jövődelemre, a vendégek megszar-

ber nem lehet olyan gonosz, olyan romlott, hogy tudva szavazza meg ezeket.

Csak arról van ott szó, csak azon vitatkoznak, hogy X. ur legyen-e a képviselő, vagy Y. — X ur kapjon-e egy tekintélyes állást, vagy Y? Elvi különbség nincs a két ur közt, egyik ép olyan hive a szolgáknak, mint a másik, egyik ép úgy az ország szegénységét akarja, mint a másik. Csak éppen hogy az egyik szavazó az egyikől vár több egyéni hasznot, a másik a másiktól.

Ezért folyik ott elkecseregetett küzdelem, ezen harcolnak ott akkor, mikor a nemzet jövője felett kellene határozniok.

A többi kerületben pedig még ilyen harc se folyik. Néma csendben készülnek elő a szolgáknak újabb megszavazására.

Istenem, hát nem érzik, nem látják, hogy anyagi jólétünk kérdése fog eldőlni mostan?

Te hegyaljai gazda, akard-e, hogy amint eddig a közös vámterület átkos hatása miatt nem tudtad a borodat eladni, ezentúl még kevésbbé tudjád, s a világ egyik legnagyobb kincsének, a tokaji bornak birtokában, elpusztulj, s meghalj éhen?

Te felvidéki munkás, akard-e, hogy amint eddig nem tudtad, ezután se tudjon a hazád ipari foglalkozást adni neked, és ha megakard keresni a kenyeredet, kénytelen légy a tengeren túlra kivándorolni?

Te magyar nép, akard-e, hogy igazságtalanul egyre több terhet rakjanak a vállaidra, kvótákat fel-emeljék, ujonclétszámokat szaporítsák?

Ebredjetek fel és értsétek meg már, hogy erről van szó a választásnál, s nem arról, hogy ki ad több pálinkát és pénzt!

Busa Barna.

A vágóhid ügye.

Érdekes dolog ez is. Megnyilatkozik benne Ujhely vezetőségének minden szép tulajdonsága: a határtalan önkény, a törvénynek s igazságnak semmibe nem vevése, az eszközökben egyáltalában nem válogató erőszak.

A város új husvágási szabályrendelet készítését határozta el.

Ez jó alkalom volt a vezetőknek,

lására hanem megelőzzenek, mint azt nálunk nevezni szokták »polgári haszonnal« de ezzel szemben a legmesszebb menő előzékenységgel minden lehető elkövetnek furdóvendégeik érdekében és magának a furdótelepnek remek gondozására, szépítésére.

A mi pedig az idegeneket illeti — azokra való tekintettel, illetve a nálunk oly sokat hangoztatott idegenforgalom emelése érdekében sokat tehetne az állam.

En bizonyára az utolsó vagyok, ki minden dologban segítséget csak a mindenható állammal keres és attól várja boldogulását, de a fennforgó körülmény éppen olyan, hogy egyedül az állammal áll módjában valamit ez ügy érdekében tehetni.

Nyújtsa az ugyanis a legmesszebb menő vasuti kedvezményeket és ez nézetem szerint okvetlenül emelni fogja az idegenforgalmat.

Svájcban például 40 francos 15 napig érvényes jeggyel keresztül kasul lehet utazni az egész birodalmat, ez idő alatt az utas akár mindig is vonaton ülhet.

hogy megint szaporítsák az indirekt jövedelmeket éppen a hűsfogyasztás révén, evvel új terhet rójanak a szegényebb osztályra, a községi pótdadót pedig — mely inkább a gazdaságokat terheli — újra leszállíthatják pár percenttel.

Egyebektől eltekintve most csak azt írjuk meg, hogy milyen mesterkedésekkel akarta a polgármester a vágatási díjak felemelését kierőszoakolni.

Vágatási díjakat a vágóhidon azért szedhet a város, hogy ezek jövedelméből fedezze a vágóhid fenntartási költségeit s az annak építésébe fektetett tőke kamatait. Világos tehát, hogy a díjaknak a fenntartási s az építési költségekkel kell arányban állaniok.

Ujhelyben ezek a díjak már eddig is sokkal magasabbak voltak annál, ami ennek az aránynak megfelelő. Szarvasmarhákért pl. nálunk 4 korona 20 fillért szedtek, Kassán 2 korona 10 fillért, borjuért nálunk 1 korona 30 fillért, Kassán 50 fillért. Nyilvánvaló az összehasonlításból, hogy már ezek a díjak is túlmagasak voltak.

Fogták magukat a város urai, s az új szabályrendeletben felemelték az eddigi magas díjakat még egyszer olyan magasra. Ez a horribilis díjemelés persze első sorban a mézárókat sújtotta volna, de bizonyára megdrágította volna a hus árát is, ami pedig így is elég drága.

Az ujhelyi mézárók felebezték a szabályrendelet ellen. Ez bosszantotta a polgármestert, mert ő szeretne volna már életbe léptetni a magas díjakat. Hát kieszelte a vármegye uraival egy szellemes formulát, ebben a sajtósági törvényhatósági bizottsági határozatban látott napvilágot:

A törvényhatósági bizottság az ügy beható tárgyalása és a vármegyei tisztifőúrvas véleményének elfogadása mellett Sátoraljúj hely rendezett tanácsú város képviselő-testületének folyó évi 69—7919 számú határozatát a fellebbezések elutasításával indokainál fogva helyben hagyja s a szabályrendeletet azon részében, a hol vágatási és vizsgálati díjakról van szó a 40000 számú körrendelet 51 §-a alapján asszal hagyja törvényhatóságilag jóvá, hogy a szabályrendelet egyéb részeinek jóváhagyása céljából az a belügyminiszter öngyméltóságához terjesztetik fel.

E szerint tehát felterjesztették ugyan a szabályrendeletet a miniszterhez, de csak azért, hogy annak egyéb részét bírálja felül, s a díjakról rendelkező részét jogerősnek tekintették, nyilvánvalóan úgy gondolkozván, hogy abba a miniszternek nincs beleszólása. Es vigan akartak szedni a városban a felemelt díjakat.

A mézárók, látva, hogy a vár-

ez bizony oly kedvezmény, mely sok embert vonz. Megengedem, hogy magának a vasutnak ebből alig van haszna, de mily kiszámíthatatlanok azon előnyök, melyek a nagy idegenforgalomból egy vidékre sőt az egész országra származnak! Nem tulzok, ha azt állítom, hogy az itteni vidék lakosai jó részt és amennyire megösmertem, gondtalanul ebből élnek.

A mi pedig a természeti szépségeket illeti, úgy hála az égnek, mi sem vagyunk mostoha gyermekei a gondviselésnek — azokban mi is bővelkedünk — csak azoknak megfelelő módon való kiaknázására tennünk kell valamit és nem várni Pató Pál módjára, hogy úgy szólván a sült galamb és szánkba repüljön.

A közlekedésnek az idegen forgalom emelésére való tekintetből a célszerűen kombinált olesóbbá tétele — olesóbb fürdőárak (lakást és étel módot érte) és a vendégek iránti udvarias modor és előzékenység — ezek azon körülmények, melyekből fürdőink fellendülése várható volna.

Watterschneider Miksa.

megye egy követ fúj a várossal, egyenesen a földmivel, miniszterhez fordítanak panaszukkal.

A miniszter pedig — mint már nem egyszer — most is megtanította a várost és a vármegyét a törvényre s annak tiszteletére. Kimondta, hogy ha nincs is innyére Zemplénmegyének, ő mégis a szabályrendeletnek nem csak egyéb részét, de a díjtelleit is felül akarja bírálni, s hogy ehhez törvényes joga van, és szórul szóra ezt rendelte az alispánnak.

Figyelmeztesse a nevezett rendtanácsú város képviselő testületét, hogy az újonnan alkotott 69—7919, számú vágóhídi szabályrendeletben megállapított magasabb vágatási díjak és egyéb illetmények a város által eskak akkor lesznek szedhetők, ha ezen városi szabályrendeletet az 1879. évi XL. t.-cz. 5. §-a értelmében a m. kir. belügyminiszter úr által már jóváhagyatták.

(Szóval szögyen, gyalázat, de igaz, hogy a megyét, amelyet a törvény öröknek tekintünk a kormány túlkapásaival szemben, most megint a kormánynak kellett törvényes eljárásra tanítani. Pedig fel kell tennünk, hogy a vármegyén tudják a törvényt, s csak beugratják magukat az ujhelyi polgármester által minden törvénytelen ségbe.)

A felemelt díjakat tehát nem szedhetők.

A belügyminiszter pedig megsemmisítette ezeket a díjakat, új szabályrendelet készítését hagyta meg, ilyen indokollással:

A szabályrendelet végén megállapított vizsgálati és vágatási díjak túlmagasak. Mert p. o. a szarvasmarhák vágatási díja nemcsak, hogy felülmúlja az országban bárhol szedett vágatási díjakat, de ily díjak szedése mellett a hus fogyasztás jelentékenyen megdrágulna vagy pedig e díjak az állatok eladási árára gyakorolnának kedvezőtlen hatást. A sátoraljúj helyi m. kir. állategészségügyi felügyelőnek a földmívelésügyi miniszter urhoz intézett jelentése szerint a város közbéghidja 36000 koronába került, fenntartási és kezelési költségei pedig, beleszámítva a vizsgálatot teljesítő vágóhídi állatorvos fizetését, 3035 koronára rúgnak évente. A befektetett 36000 K. amortizációját 6 százálékkal évi 1080 koronában előirányozva, a városnak a vágóhíd közli összes kiadása évi 5115 koronát tesz ki.

A tervezett vágatási díjak pedig számba véve az egy évi vágatási átlagot, vizsgálati istálló használati, mézáró díj nélkül is 32668 K. bevételt vagyis 27553 K tiszta jövedelmet eredményeznek, ily magas vágatási díjak tehát a közbéghidat jövedelmező vállalatát ténnek a város részére a fogyasztó és állattenyésztő közönség rovására.

A város erre megint úgy tett, mint már máskor is, ha erőszakos és igazságtalan törekvéseit visszaütöztette a miniszter: kitézte a piros zászlót és rezisztált, felmondta az engedelmességet.

Fenntartotta a felemelt díjakat az új szabályrendeletben is, s úgy terjesztette fel jóváhagyás végett.

De egyuttal, hogy a minisztert félrevezesse, egy nagyon csúnya stíklíhez folyamodott.

A miniszter ugyanis azt mondta, hogy túlmagasak a díjak, mert az állategészségügyi felügyelő jelentése szerint a vágóhíd csak 18000 ftba került.

No ha csak ez a baj, gondolták Ujhelyben, azon könnyen segítünk. És csináltattak a városi pénztárral egy kimutatást, amely szerint az az ujhelyi vágóhíd építése s fenntartási költsége 92000 forintot tesz ki.

Ez a kimutatás érthetetlen és hamis.

Érthetetlen, mert a különböző dolgokat összezavarja. Össze-vissza tünteti fel a vágóhíd építési költség-

gét, az állatorvos évi fizetését, a nyomtatvány-kiadást, s valamennyit összegezve, kihoz 92.000 frtot, a melyről most már nem tudja az ember, hogy befektetett tőke-e, évi költség-e, vagy mi az isten csudája? A legutolsó falusi bírónak is szegényen válnék ilyen ügygyű kiuntatás.

Es hamis, mert az egyes tételek mind légből kapóitak. (Maga a polgármester mondja az alispánhoz intézett jelentésében, hogy a vágóhíd építésére vonatkozó iratok s számadások elveszték.) Az összegek nem felelhetnek meg a valóságnak (pl. a jégverem építését 9000 frtra teszi), sőt sok tétel van, ami valóságban éppen nem létezik (pl. mótorszivattyú, parkirozás, felügyelő fizetése stb.)

S azonfelül, mivel a 92000 frtos vágóhíd most már használhatatlan, s a modern igényeknek nem felel meg, csináltatnak egy 49000 koronás költségvetést, hogy ennyit szándékoznak 1901-ben a vágóhídba fektetni.

S miután így már 230000 korona lesz a befektetés, s miután a város különben is nagyon szegény, (persze, mindössze 3000 forint fizetést tud adni a polgármesterének!) — hát kéri a minisztert, hogy engedje meg a magasabb díjak szedését.

Ujhelyi ember persze csak nevet rajta, ha azt akarják vele elhitetni, hogy 184000 koronába került a vágóhíd, mert tudja, hogy nem kerülhetett az még 18000 frtba se, de sajnos, a minisztert sikerült becsapni a hamis kimutatással, s így félrevezetve megváltoztatta előbbi helyes álláspontját és beleegyezett a díjak »mészkelt« felemelésébe.

Igy most az új szabályrendelet 6 koronában állapította meg a szarvasmarha vágatási díját, ami éppen háromszorosa a kassai díjnak.

A mézárók nem nyugodtak bele, hanem felebezték, s a megye a felebeztést valószerűleg a szept. 17-iki közgyűlésen fogja tárgyalni. Ha itt jóváhagyják, a miniszterhez felebezték, s remlík, hogy sikerülni fog őt a becsapásról felvilágosítani, elhatározása megváltoztatására bírni.

Kiváncsiak vagyunk, hogy a vármegye az új érában is székértőlő-jává szegődik-e az ujhelyi polgármester erőszakos törekvéseinek.

A MEGYE ÉS A VÁROS.

≡ **A vármegye rendes közgyűlése,** csaknem teljesen érdektelen tárgysorozattal, f. hó 17-én lesz Meghívója így szól:

A törvényhatósági bizottság t. tagjait Sátoraljúj helyben 1901. évi szeptember hó 17-én d. e. 10 óra kor kezdetét veendő rendes közgyűlésre tisztelettel meghívom.

A közgyűlés tárgyai:

1. Az 1897. évi XXXIII. t.-cz. 18. §. értelmében az esküdtbíróági névsor elleni felszólamlások tárgyalására hivatott bizottság tagjainak megválasztása.

2. Közmívelődési célokra 1 százálék vármegyei pótdadó megszavazása.

3. A vármegye közigazgatási és gyámhatósági 1902. évi költségelőirányzata.

4. A vármegye nagymihályi »Vesreskereszt« kórházának kibővítésére megszavazott 42.700 korona kölcsön iránt kötéendő szerződés.

4. b) A közs. és körjegyzők nyugdíj alapjára az alapszabályszerű 4000 kor. 1902. évi és az előző 3 évről elmaradt segély megszavazása.

5. Az alispán évnegyedes jelentése.

6. A nm. Belügyminiszterium intézvénye a vármegye 1901. évi költségelőirányzata tárgyában.

7. A nm. Belügyminiszterium intézvénye a tisztviselők uti, irodabér és irodaátalányának felemelése tárgyában.

8. A nm. Kereskedelemügyi miniszterium intézkedése a Nagy-Ráskai vájáni törvényhatósági közúton szükségelt famutárgyak iránt kötött szerződés tárgyában.

9. A nm. Belügyminiszterium intézkedése a vármegyei ház pénztára által a hadászati és tartalék-alapból kölcsön vett 18000 korona visszafizetése tárgyában.

10. A nm. Belügyminiszterium intézkedése a vármegyei szervezési szabályrendelet módosítása tárgyában.

11. Békés vármegye átirata a vármegyei alkalmazottak nyugdíj viszonyosságának törvényhozási biztosítása tárgyában.

12. Az alispán jelentése a közegészség elleni kihágásokból befolyt bírságok központi kezelése tárgyában.

13. Az alispán jelentése a vármegyeinek egy csendőrségi szárnyhoz való beosztása tárgyában.

14. Az államépítészeti hivatal jelentése a Nagy-Ráskai—vájáni úton levő Laborez hid jövőbeni kezelése tárgyában.

15. Király-Helmec községének kérvénye a Duliba áponce után felmerült költségeknek a betegápolási alapról leendő fedezése tárgyában.

16. Éhlert Gyula kérvénye az Adalékok Zempléni vármegye Történelméhez című folyóirat megrendelése tárgyában.

17. A már beérkezett és még beérkezendő közgyűlési összes ügyek.

13. A községek költségelőirányzatai és zárszámadatai.

Az állandó választmány t. tagjai van szerencsém értesíteni, hogy főispán ur ő méltósága, mint a választmány elnöke ennek ülést szeptember hó 14-ének d. e. 9 órájára összehívta.

Sátoraljaúj helyben, 1901. évi szept. hó 2-án.

Matolai Etele.
alispán.

≡ **A sertésvágási díjakról** írt múlt számbeli figyelmeztető közleményünknek csúdlátásokon erős hatása lett. Újhely halottak tetsző polgársága egyszerre megmozdult, hogy tiltakozzék az újabb súlyos megterhelés ellen, s pénteken, a felebezési határidő utolsó napján, a mézárosokén kívül egy több mint 300 aláírású felebezeést adtak be a szabályrendeletnek a sertésvágásra vonatkozó része ellen, — bár a városi vezetők részéről némi ravasz fondorlat se maradt el, hogy a polgárságot eltérőlélek felebezési szándékától. Örvendünk ennek az ébredésnek, s óhajtuk, hogy tartós legyen.

≡ **Az egységes hegyközség.** mint a múltkor megírtuk, még mindig nem alakult meg törvényesen. Ennek dacára a városi tanács — a nála már megszokott vakmerőséggel — törvényellenesen végrehajtja a még el se készült rendtartáson alapuló hegyközségi járulékokat.

Figyelmeztetjük a polgárságot, hogy mindaddig, míg a hegyközség nem lesz jogerősen megalakulva, hegyközségi járulékokat senki se köteles fizetni.

Külömben a törvénytelen behajtások miatt már panasz is tetek az alispánnál. Meglátjuk, mi lesz a panasz eredménye.

MEGJEGYZÉSEK.

Rettentő sokra becsülheti Széll Kálmán a magyar nemzetet.

Már júniusban tudta ő, hogy szeptember elején feloszlatja az országgyűlést. De nem tartotta érdemesnek a népet arra, hogy ezt meg is mondja neki. Most azonban felvilágosít minket, hogy ha lett volna egy kis eszünk, hát a cselekedeteiből, magatartásából már akkor kitálhattuk volna, hogy szeptember 9-én akarja feloszlatni a parlamentet. Ha mi olyan ügyetlenek vagyunk, hogy nem tudunk a Széll Kálmán szeméiből, szemöldöke mozdulataiból olvasni, arról ő nem tehet. Ezentul tanuljuk meg majd,

a miniszterelnök arcvonásából kiolvasni sorsunkat, jövőnket.

Igaz, hogy ha már júniusban tudta ezt Széll Kálmán, hát meg is mondhatta volna, s nem kellett volna a nemzetet három hónapig kellemetlen bizonytalanságban tartani a választások ideje felől.

De ha megmondjuk, hogy az Úristen még azt sem árulja el soha előre, hogy másnap mit fog velünk csinálni, akkor beláthatjuk, hogy mennyivel kegyesebb hozzánk Széll Kálmán már akkor is, ha egy héttel előre megmondja, hogy mi lesz velünk. Beláthatjuk, hogy már ez is nagyfokú liberalizmus és jelentékeny megbecsülés a nemzetnek. — Sőt, ha tetszik, büszké is lehetünk rá.

HIREK.

Krónika.

Van egy megye ez országban
Mondhatjuk, szép kis megye...!
És van annak többek között
Gazdasági egylete!
Gazdasági egyletében
Van egy pár tag, tán sok is,
S a tagok közt, már hiába!
Van egy néhány: — pécsovics!

Pécsovicsok rút szokását
Hűn követik ez urak...!
S kormányparti bandázás alatt
Játsszák régtől az urat!
Csak a hűhóval törődnek,
Van egy pár hold: hát telik!
Gazdasági függetlenség...!
Nem ismerik, mit nekik...!

És kimondták a gyűlésben,
Zempléni megye nevében,
Hogy itt nem kell önállóság,
Akárki mit beszéljen...!
Gazdasági önállóság
Bigott ember vak hite,
Ilyenért hej! nem doboghat
Pécsovicsoknak szive!

És csak az a csudálatos,
Hogy e szegény vármegye,
Pécsovicsok arculatját
Sárral nem dörgölte be,
Népgyűlésre hát uraim!
Rabok voltunk ekkor,
De most tette...! ne beszéljen
Nevünkben hét pécsovics.

nr.

— **Hymen Szécsi Géza** sárospataki gyógyszerész f. hó 10-én Sátoraljaúj helyben nőül veszi özv. Hell Adolfné leányát Saroltát.

— **Eljegyzés.** Ignácz Elek rakamazi tanító eljegyezte Horváth György vinnai tanító leányát, Annát, — de rék munkatársunknak, Horváth Gyulának nővérét.

— **Pásztorlevél a pánszláv mozgalom ellen.** Vályi János eperjesi pásztorlevél adott ki a pánszláv mozgalom ellen. A pásztorlevél, amely nagy hatást tett. Sárosban, a sárosi pánszláv mozgalommal a székizmatikus egyházbontó törekvésekkel foglalkozik, amelyeket Amerikából csempésztek át Zemplénbe és Sárosba. A magyar és rutén nyelven írt szózat nagy melegséggel inti a hívőket, hogy a hitben való állhatatosság mellett szeressék a magyar hazát. Hazaárulónak mondja azt, a ki pánszláv és hitelene iránt olvas, terjeszt és aki itt politikai célzattal görög-keleti templomot akar építeni. Adja isten, hogy a mi pánszlávjainkat is megjavítsa ez a szép pásztorlevél!

— **Nyolcz zempléni ember pusztulása.** Amerikából a Clevelandi „Szabadság” írja: Vasárnap, augusztus 18-án, reggeli 7 óra 20 perckor irtozatos robbanás riasztotta meg a yungstowni nagy acélgár környékének lakóit. A hatalmas gyártelep északkeleti részén levő acélból épült öntőházban történt a robbanás. A megrögzött emberek odafutottak s a forgácsesű zuzott vasak között ráakadtak a robbanás tizenegy áldozatára. És pedig milyen áldozatokra! Mindenhez hasonlítottak a szerencsétlenek, csak emberhez nem, mert

a test csafatokban lógott le kezűről, lábukról s általában egész testük ronggyá volt tépve.

Az áldozatok: **Stefán János** telnai 35 éves. — Felesége és 2 gyermeke van az 6-házában. **Bugos András** bosnyicai 22 éves. Nőtlen. Magyar András, tókeresbesi 24 éves. Nős, gyermekei nincsenek. **Jakubecz György** tussai 23 éves. Nőtlen. **Javlik György**, bosnyicai 18 éves. **Jaczkó Mihály** hosszumezői 32 éves. Nős. **Kohut András** bosnyicai 26 éves. **Bugos József** szécs-polyánkai 28 éves. Felesége és egy gyermeke van az 6-házában.

— **A felső-zempléni ev. ref. egyházmegye őszi közgyűlését** Lasztómérban tartotta meg Bernáth Elemér főgondnok és Hutka József esperes-elnöklése mellett. Ez alkalommal íktatták be állásába az új esperest. Hutka hivatalos esküjének letétele után magas szárnyalású beszédben köszöntö meg a belé helyezett bizalmat. Lankadatlan munkásságot, egyháza iránti igaz hűséget, az 1848. XX. törvények szem előtt tartását, felekezeti türelmességet, jogaik megvédését ígérte meg a közgyűlésnek. Ezután vette kezdetét a tulajdonképeni ülés. A kóni lelkészi állás ideiglenes adminisztrálásával Rácz József helyettes-lelkészt bízta meg, majd megerősítették Sütő Kálmánt Migléczre, Soltész Gyulát Kis-Azárba, Sztankovics Lajost Nagy-Ráskára lelkesékkül. Baska Gyulát Kis-Toronyára, Berecz Károlyt Kis-Azárba, Berecz Ottót Migléczre tanítókkül. Dőlben a gyűlés tagjai Szemere Géza vendégszerető házában voltak szívesen látott vendégei. Az ebédben számos felkészöntő hangzott el.

— **Botörés.** A n.-mihályi izr. templomban e hó 2-án éjjel ismeretlen tettesek betörték és felnyitották az összes gyűjtő perselyeket, természetesen az ott talált pénzt elvitték. A csendőrség és rendőrség karöltve erőlyesen folytatja a nyomozást.

— **Tanulmányok Sárospatakon.** A „Sárospataki Református Nőegylet” szept. 15-én d. u. zenével összekötött tombolajátékot rendez. A nyemreménytárgyakat az egylet tagjai ajándékozzák.

— **Verekedő násznép.** H.-Németiben özv. Török Andrásnál nagy volt a sürgős-forgas vasárnap; sütöttek, főztek, a falu egyik legszebb virágának az özv. leányának lakodalmát készültek megülni. Gyülekeztek már a legények is s hogy jobban teljék az idő, pálinkázáshoz fogtak, mitől csakhamar jókedvűk lett. A vidám duhajkodást csakhamar komoly szóváltás, majd szitkozódás váltotta fel s később parázs kis verekedést rögtönztek. Ezt látva Török Andrásné, a verekedők közé ment, hogy rendet csináljon, de vesztére, mert az egyik legény botjával oly hatalmas ütést mért fejére, hogy eszméletlenül rogyott le. A lakodalmazók elszörnyűödtek az eseten s miután a legényeket szétválasztották, a veszedelmes sürülett lefektették, majd gyógykezelés alá vették, de felépülése kétséges, mivel nagyobb mérvű koponyarepedést szenvedett.

— **Hivatásának áldozata.** Szőlőke-rülő volt Csalanoson Hegedűs Ferenc, s híven teljesítette kötelességét, a reá bízott szőlőt teljes hűséggel védte meg a dézsmálók ellen. Nap nap után telt, s a szőlő érni kezdett, majd kíváncsian kádkálva a tőke levelei alól, az arra haladók vágyát ingerelte, esábitgatta. Így csábította el Varga József sóstófalvai lakost is, ki miután arra haladt el, belépett a tilosba s ott egy pár fűrt szőlőt leszakítva, boldogan akart tovább haladni. Meglátva ezt Hegedűs Ferenc, kérdőre vonta Varga Józsefet s be akarta kisérni, de Varga ellenszegült, sőt a kerülő fegyvert elvéve, azzal Hegedűs Ferencet annyira elverte, hogy hetekig lesz kénytelen sebeivel feküdni. A tettet a csendőrség elfogta s kihallgatása után a járásbíróság börtönébe kíséri.

— **Pénzügyőröz Szerencsen.** A Tokajban állomásozó pénzügyőri szakaszt a folyó évi október elsejétől Szerencsre helyezték át s így ott összesen 18-an lesznek, élükön egy pénzügyőri biztossal. Az áthelyezés azon okból történt, hogy Szerencs inkább központ lévén, mint Tokaj, sokkal könnyebben végezhetik innen körutjakat, mint Tokajból, már csak azért is, mivel Szerencsnek központi fekvésű elágazó állomási helye van, míg ezt Tokajban egyáltalában nem találjuk fel.

— **Lóárverés Kassán.** Október hó 3-ér 4-én a 6-ik vonat-osztály részéről mintegy 170 kímustráti szolgálati-ló a legtöbbet igérőnek árverés utján készpénzítés mellett el fog adatni. Az eladás az állat-vásártéren (a kövágóhid szomszédságában) fog meg történni, s naponta 8 órakor veszi kezdetét.

— **Választási mozgalmak.** Az országgyűlési választások főkéllékét a zászlók képezik. A rózahegyi magyar textilipar r. t. a zászlószövetek gyártását oly mérvben bővítette ki, hogy az országnek ebbeli szükségletét teljesen fedezni képes. Ezen hazai iparvállalat, a gyártmány kitűnő minősége és színtartóssága, továbbá olcsó árak által tűnik ki, a magyar textilipar r. t. központi képviselővel Freudiger Mózes és fiait Budapest, Laudon utca 6. bizta meg, kik eddig is a hazai ipar fejlesztése körül nagy érdemeket szereztek. E cég úgy a fővárosban, mint nagyobb vidéki városokban oly ékegnél, kik eddig is a zászló elárúsításával foglalkoztak, föllárusító helyeket létesít, ahol megrendeléseket a gyár által megállapított eredeti árak mellett vesznek föl. Bővebb felvilágosítást vagy képes ábragyökeket ingyen és bérmentve küldenek.

— **Zrinyi Miklós egy levele.** Van az országos levéltárban egy roppant érdekes másolata Zrinyi Miklós egy levelének, melyet Csáktornayról 1566. április 19-én, három hónappal Szigetvár megvívása előtt írt Nádasdy Tamásnéhoz, tőle segítségét kéri. A levél egész terjedelmében így hangzik: A latin szöveg fordítása:

„Nemzetes és nagyaság, különösen tisztelt urasszonyom. Üdvözöljük és ajánljuk szolgálatunkat. Mivelhogy nem homályos, hogy igen undok ellenségünk, a török császár roppant hatalommal eljő e gyászba börtul haza maradványainak elpusztítására, és teljes megsemmisítésére és hogy első sorban Szigetvárt, mely annyi tartományunk védőbástyája, fogja ostromolni, hogy onnét tovább haladjon, nyilvánvaló szükség, hogy ez annyira fontos helyre gondja legyen mindenkinek, kinek java vagy veszedelme e helytől függ. És bár kegyelmes urunk, Károly főherceg ő fejedelmi fensége, a római császár és király ő felségének távollétében azon vár megmaradása végett erősitésekről, más szükséges dolgokról és katonákról kegyesen fog gondoskodni, mégis, mivel azt hisszük, hogy a török császár személye és annak roppant hatalma ellen jóval több katonára lesz szükség, mint egy basávak ostroma ellen: ezért ha N. és N. urasszonyomnak kedves édes hazánk, ha a maga gyermekei, testvérei, barátai és próbált szolgáló jóvendő megmaradását óhajtja: igen sürgősen kérjük és tisztünk kötelességénél fogva ünnepélyesen felszólítjuk: küldjön saját költségére, négy hónapi ellátással személyünk mellé belátása szerint néhány puskás gyalogost és velők egy-két tisztet, nem annyira személyünk kedvéért, mint a keresztényen köztársaság további megmaradása és az azon helyé és más tartományok várható veszélyének elhárítása végett Szigetvárra. Elszántuk magunkat arra, hogy Isten nevében ctt bezárkózunk, azt óhajtva, hogy első sorban a jó Isten, aztán ő császári és királyi segítségét, a keresztények ezt az édes, v jutott hazát” dületlenül, vir

val, fejünk vesztésével is (ha a sors akarja.) Reméljük, hogy N. és N. urasszonyom megtenné ezt csupán személyünk iránt való tekintetből és barátságból még akkor is hogyha sem java, sem veszedelme nem függene Szigettől. Isten tartsa meg sokáig egészségében, boldogságában. Várjuk az öhajtott tudósítást és ajánljuk kész szolgálatunkat. Kelt esáktornyai városban, 1566. április 19-én. Miklós, Zrinyi örökös grófja".

E levelet most facsimilében közli a Nagy Képes Világtörténet 132. füzeté. A 12 kötetes nagy munka szerkesztője dr. Marcali Henrik, egyetemi tanár. Egy-egy kötet ára díszes félbőrötésben 16 korona; füzetként is kapható 60 fillérjével. Megjelen minden héten egy füzet. Kapható a kiadóknál (Révai Testvérek Irod. Int. Rt. Budapest, VIII., Üllői-ut 18 sz.) s minden hazai könyvkereskedés útján.

KÖZGAZDASÁGI.

***Tenyész-állat, díjazás Z.-Szinnán.** A zempléni vármegyei gazdasági egyesület a földmívelési miniszter anyagi támogatásával f. hó 4-én Zemplén-Szinnán nagyon sikerült szarvas marha díjazást rendezett, melyre a járás szegénysorsu lakossága 150 berni, simmenthali jellegű tenyész-állatot hajtott fel, melyeknek tulajdonosai közül 40 megjutalmazott kapott 400 korona segély díjját tenyész állatainak jó tartásáért és ápolásáért.

A kiállítás után bankett volt, melyen az egybegyűlt intelligencia csaknem valamennyi tagja részt vett. *Andrássy Sándor* gróf, mint a gazdasági egyesület elnöke a bankett alatt mondott beszédében kérte a járás intelligenciáját, hogy vele együtt működjenek a szegény nép nyomorának enyhítésén és gazdasági felvirágzásának előmozdításán. Beszélt a kivándorlásról is és sajnálattal ismerte be, hogy több évi fáradozásának semmi eredménye nincsen, mivel a kivándorlás megyénkbeli még most is oly nagy mérvű, mint évekkel ezelőtt volt. Egyben felszólította a jelenlévőket, hogy a kivándorlás elleni javaslatokat bizalmasan adják elő neki, mert kívánatosnak tartja, hogy az egész magyar társadalom törekedjék ezen baj elhárítására.

***Kilátások a IV. beregszászi ügőto versenyre.** A beregszászi ügőto csikók szövetsége holnap vasárnap délután tartja IV-ik évi versenyét, melyek ha a versenynek jó idő fog kedvezni és az indulásra bejelentett fogatok részt fognak venni a versenyben, nagyon érdekesek lesznek és a legkényesebb sportért lelkesedő közönség igényét is ki fogják elégíteni.

A verseny sport-szempontról nagyon sokat ígér, mert a startnál valószínűleg ott fogjuk látni br. Sennyey István Lokál, Happy-Chin, Holló, Farsang és Margit amerikai ügőtoit, továbbá gr. Schönborn Károlynak Amerikából importált világ rekordot csinált Iquique, Remsen és Katar ügőtoit és ezeken kívül még 10-15 pár jobbnál jobb ügőtoit.

7 futam lesz, melyek közül a beregszászi ügőto csikók szövetségének díjért fog a legtöbb és legértékesebb fogat indulni és valószínűleg Magyarország első urko-csijának győzelmével fog végződni, ha csak az aránytalan handikapolás következtében a benevezett fogatok indulását remélni lehet.

Rendkívül érdekes lesz a hölgyek tévversénye is, a melyben 4-5 főrangú hölgy fogat indítását lehet várni, melyből győztesként valószínűleg gróf Schönborn Károlynak fogata fog kikerülni. Nagyon szép lesz az egyes fogatok versénye, melynek szerepétést br. Sennyey Géza amerikai ügőto csikóval, Schönborn Károly

Katar M. Gregor kancájával szemben.

Kívánatos lenne, hogy már a mi vármegyénk is valamilyen uton, minden legalább a vármegyei lötenyészítés ügyét is fojlessza és ne csak szemléltető legyenek minok munkálkodásának, hanem mi is igyekezzünk a sportért lelkesedő közönséget kiélegetíteni.

A szerkesztőség üzenetei:

Homónna. A helyreigazító cikkek sajnálattalunkra későn érkeztek, s így a jövő számba maradtak.

P. A. Érdekes versét olvassánk gyönyörű-költésére itt közöljük. A magasabb arisztokrata nő eljárása felkeltette mely megbotránkoztatásunkat, de azért ne tessék ott föltüntetni elítélni, hiszen a szerelem minden bűnt megemészt, és Petőfi is megírta, hogy a legmagasabb arisztokrata virágnak se lehet megtiltani.

Önök pedig Nopcsa Elek báróval csak azt tanácsoljuk: Ne legyen olyan vad! Tessék elhinni, hogy Józseftől se volt szép dolog, hogy hasztalan hagyta epedni Puttifárné asszonyt. A lovagiaság követeli, hogy a hölgyekhez előzékenyek legyünk, s teljesítsük kívánságaikat.

A vers itt következik:

A felületett magasabb arisztokratánól

Egyedüli kívánságom csak az vala, Hogy veled megismerkedhessem, aranyos [fluoska, De hasztalan a fáradozás, Mert a látszat csak csalódás!

Mindent elkövettem, hogy behűldözölak, Megnyerjem szivedet, testedet magamnak. De hasztalan a fáradozás, Mert a látszat csak csalódás!

Alkalmat adtam ugy-e bőven? S te fel is használtad ügyesen. De hasztalan a fáradozás, Mert a látszat csak csalódás!

Vadászatról visszatérvén rád néztem bizo- [dalon teljesen, Gondolván: hisz ez csak megért engem [menten, De hasztalan a fáradozás, Mert a látszat csak csalódás!

A telefonon mily szívélyesen beszélget- [tem veled, S rövid, érthető szavakban adtam jelt [neked, De hasztalan a fáradozás, Mert a látszat csak csalódás!

De hasztalan a fáradozás, Mert a látszat csak csalódás!

A mit leveleiben kívántál tőlem, Mindent megtettem neked élesem. De hasztalan a fáradozás, Mert a látszat csak csalódás!

Egyszer újjal 11 órakor kocsin jöttem haza, Mert leveledben azt írtad, hogy akkor jössz [oda, De hasztalan a fáradozás, Mert a látszat csak csalódás!

Ugyanekkor a hajamat is kitéjtöttem, Hogy ha eljössz, ne legyen kifogásod el- [lenem, De hasztalan a fáradozás, Mert a látszat most már csakugyan csalódás!

Egy férjes magasabb arisztokrata nőt így [felültoitni, Ezért már hogy ne lehetne dühösködni, De hasztalan a fáradozás, Mert a látszat csak csalódás!

De megállj! nem engedlek ki kezeim közül, Felhasználom befolyásomat, hogy meg- [gyengülj, De hasztalan a fáradozás, Mert a látszat csak csalódás!

Életpályádban mindig akadályod leszek, Hogy csak magamnak elégtételt szere- [zhessék, De hasztalan a fáradozás, Mert a látszat csak csalódás!

Direkt ezt tennem azonban nem lehet, Mert nagy a világ és megvetne érte en- [gomet, De hasztalan a fáradozás, Mert a látszat csak csalódás!

No meg aztán azért sem, mert félek, Hogyha a gyepőt megmártatja, hát a gő- [dörbe esek, De hasztalan a fáradozás, Mert a látszat csak csalódás!

Igy hát legjobb hatni rád indirekt uton, Mert a nő becsület megvédendő minden [módon, De még így is hasztalan a fáradozás, Mert a látszat folyton csak csalódás!

D. G. Igen, igaz, hogy az krónikáink hosszabb időtartamra a fővárosba utazott, de azért lapunk szombati száma nem fogják nélkülözni krónikáit, s lapunk olvasói továbbra is olvashatják majd hétről-hétre verseit.

Kiadótulajdonos:

LANDESMANN MIKSA

Nyomatott Landesmann Miksa és Társa könyvnyomdájában Sátoraljai helyen.

Zongorák

legjobb szerkezetűek, rövid (Mignon) Pianók és Harmonium méltányos áron kaphatók **Utvardi Szaniszlónál** Sátoraljai helyben. (dr. Szepesi ház)

TROPON tápláló és erősítő szer, a legjobb és legolcsóbb fehérnyé-készítmény, kapható a következő alakokban:

TROPON por-alakban a hus legértékesebb részét, tisztá fehérnyé-ételekhez keverve tápláló erejüket sokszorosán fokozza.

VAS-TROPON egyesíti magában a vas vérképző és a fehérnyé izomerősítő hatását. A v. r. szegénység, sápadtság, idegyöngeség legjobb orvosszere.

TROPON-CACAO a legértékesebb reggeli ital, tiszteztete táplálóbb, mint a közönséges cacao melynek legfinomabb fajtájával készült.

TROPON-GYERMEKTAP-LISZT a legértékesebb és legbiz-
hatóbb gyermekápláló. Egyedüli igazi pótlószere az anyatejnek. Nagy Tropon (fehérnyé) tartalma következtében tápláló ereje nagyobb, mint minden más tápláló.

Kaphatók minden gyógys. értárban.

Tisztelettel van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy a

BOHN-féle biztonsági átfedő cseréppajár

cs. és kir. udvari szállító képviselőt átvettem.

Gyártmányok: Szabadalmazott biztonsági átfedő-cserépek, közönséges tetőserepek, gerincacserepek, díszítmény és téglák, épületrészek, teracotta, alakzatok és kert-éktítmények

Képes árjegyzék és minta ingyen es bérmentve.

Kívánatra személyesen is elmegyek.

Teljes tisztelettel

Schiffmann Salamon

Nyilatkozat. Lelesz.

Mely szerint Nagy-Rozvágy község alulírott lakosai nyilatkoztatjuk, hogy az 1900. évi augusztus havában volt tüzvész után *Schiffmann Salamon* leleszi lakosnak hozzánk érkezett reánk tűzkárosultakra nézve valóságos szerenese volt, mert az általa ajánlott *Bohn-féle biztonsági átfedő cserép* ez ideig az az általunk ismert fedőanyag közt a legerősebb, tűz ellen a legbiztosabb, legkönnyebb és legolcsóbb tetőt nyújthatja.

Amiért is ez alkalommal *Schiffmann Salamon* urnak ünnepélyes köszönetünket illetve elismerésünket nyilváníttuk és az általa ajánlott *Bohn-féle fedőanyagot* minden honfitársunknak a legmelegebben ajánljuk.

Nagy-Rozvágy, 1900. évi december hó 20-án.

Látta:

Isépy Zoltán Juhász István bíró, Szabo József egyh. gond. szolgabíró, Mady József h. bíró, Fixler Ignác.

Bokros János

„Vadászkürt” szállodájás vendéglője

A n. é. közönség szives tudomására hozom, miszerint „Vadászkürt” szállodám tágas és kényelmes

téli éttermét

vasárnap, f. hó 8-án Lukács és Dandás kltünő népzenekarának közreműködésével megnyitom. A szálloda és étterem mostantól kezdve személyes felügyeletem alatt lesz. Főtörökvésem leend miszerint a legízletesebb és legkitünőbb italok felszolgálásával, valamint gondos kiszolgálással a n. é. közönség meglegedését minden tekintetben kiérdemeljem.

Naponta kétszer friss csapolás az első magyar részvényserfőződe „udvari” söréből. A legkitünőbb borok urasági pincézkből.

Pedáns tisztaság! gondos kiszolgálás!

A n. é. közönség szives támogatását kéri

kiváló tisztelettel

BOKROS JÁNOS.

a „Vadászkürt” szálloda és vendéglő bérője.